

Simning

Simmarflickorna i Birger Buhres universum

Birger Buhre är ett namn som ständigt är aktuellt i skånsk idrottshistoria. Hans koppling till simningen är det som starkast lyser i idrottssammanhang men också hans koppling till sportjournalistiken och andra idrotter kommer ständigt upp på tapeten.

I årsboken 2006 presenterades två artiklar om Birger Buhre. En artikel skriven av Michael Ljungberg – *"Birger Buhre, sportjournalisten"* och så skrev författaren till dessa rader *"Birger Buhre – simledaren"*.

I dessa artiklar finns diverse anekdoter och skrönor om denne fantastiske journalist, idrottsvän och ordkonstnär. Bägge artiklar pekar på det unika som fanns hos Birger Buhre och förklarar kanske också lite av det universum som var Birger Buhres eget.

Tanken var att gräva lite ytterligare runt Birger Buhre. Det som startade i den här bokformen år 2006 har nu blivit att titta närmare på det praktiska arbete, tränarjobbet som Birger gjorde på bassängkanten genom adepternas ögon.

Jag har letat upp och hittat de flesta av de simmerskor som tränade för Birger. Vissa avgränsningar är gjorda – SM-medaljer var kriteriet att platsa in i den här artikeln.

Simklubbarna i Malmö, Malmö Simsällskap, Limhamns Simsällskap och Simklubben Ran hade en

pånyttfödelse åren efter att Simhallsbadet i Malmö byggdes 1956. Efter att under ett halvsekel, harvat i KV-badet (Kommunala Varmbadhuset) på Drottninggatan på vintern och ute på Ribersborgs Kallbadhus och Limhamns Saltsjöbad på sommaren – så blev tillblivelsen av Simhallsbadet 1956 en energikick för Malmösimmningen. Främst var det damerna som tog vara på detta och namn som Karin och Kisse Larsson i Ran, Christina Ohlsson i LSS, Marianne Stridh och Marianne Sjöström i MS blev de dominerande simmarna i stan. Men det fanns också simmare på herrsidan som lät höra av sig eller rättare sagt hade gjort det några år tidigare. Johnny Lysell, Junot Delcomyn och Jan Olof Larsson. Även namn som Björn Billqvist, Roland Lundin och andra hade gjort att simningen var på väg uppåt. Dock hade man Stockholmsdominansen att slåss mot och det var först med 2 x Larsson-systrarna, Karin och Kisse från Ran som Malmösimmningen märktes riktigt på riksplanet.

I Birgers eget universum fanns naturligtvis simningen som den klart lysande stjärnan. Inte bara den simning som var internationell och för all del också nationell – utan också en bit simning som i högsta grad var lokal. Sista åren på 50-talet och till mitten av 60-talet var Birger starkt engagerad som simtränare i Malmö. Han tränade damerna i Mal-

Några av Simmarflickorna som tränade för Birger Buhre. Frv. Kristina Nordvall, Evy Säterström, Lisbeth Sandgren, Ingrid Ahlström, Marianne Sjöström, Marianne Ekdahl, Marianne Stridh och Marie Nilsson.

mö Simsällskap. Ett antal damer som under några år simmade hem SM-guld både i lagkapper och individuellt. Några – närmare bestämt elva stycken av dessa ”simmarflickor” – skall vi träffa i detta reportage.

Marianne och Marianne

Två av dem lyckades lite bättre än de andra i simtävlandet. Det var Marianne Sjöström och Marianne Stridh. Det som lyfte dem över de andra var att man inte bara lyckades bli svenska mästare i lag utan också individuellt. En annan, kanske lite vitsig sak när det gäller dessa två – var att de bågge

hade initialerna MS. MS som ju är namnet på den klubb de representerade.

Marianne Stridh

Ryggsimmerska, född 1946

Smeknamn: Flax

Svensk mästare på 100m ryggsim 1962. Landslagssimmerska. Svensk mästare i lagkapp.

Mellanstadie lärare – numera pensionerad.

Marianne Sjöström

Bröstsimmerska född 1946

Smeknamn: Pluto

Marianne Stridh (främst) på väg till en tävling 1962. Bakom henne Marianne Sjöström.

Svensk mästarinna på 200 m bröstsimm 1962. Landslagssimmerska. Svensk mästarinna i lagkapp. Egen företagare i utbildningsbranschen. Numera pensionerad.

Flax och Pluto

Marianne och Marianne var dessutom utrustade med två rekorderliga smeknamn också – smeknamn som hänger med fortfarande trots att de numera har rundat 70-årsdagen. Stridh med smeknamnet ”Flax” och Sjöström med smeknamnet ”Pluto”.

Flax? Pluto?

Marianne Sjöström (Larsson) och Marianne Stridh (Andersson).

”Smeknamnen. Ja egentligen började det när vi simmade och tillbringade dagarna på Ribbans kallbadhus. Vi lekte ’lappgömme’ på damavdelningen och för att inte avslöja oss själva blev det smeknamn istället för våra riktiga.”

Så inleddes samtalet när vi kom till tals med varandra en septemberdag 2016 vid ett lunchbord i Malmö. De bägge Mariannorna var kanske inte helt överens om all historiebeskrivning – men att få uppleva snacket, se fotoböckerna, klippböckerna och höra deras beskrivningar om ungdomsåren inom simningen som utspelade sig från 1955 och fram till mitten av sextiotalet gjorde mötet minnevärt för skrivaren av dessa rader.

Marianne Sjöström kramas om av klubbkamraten Lisbeth Sandgren efter sitt SM-guld på 200m bröstsimm.

Marianne Sjöström (Larsson)

”Sommaren 1955 var Ribban, 1 liter mjölk och fyra fransbrödbullar. Det lades ner i ryggsäcken varje dag. Det var ju den där vackra sommaren som man kom att tala om i generationer. Sol varje dag och hela dagarna på Ribbans kallbadhus – för vår del och 300 barn i simskolan. Alla körde torrsimm samtidigt och det var en stor upplevelse. Där någonstans började min simning. Jag hade inga idrottande föräldrar. Uppvuxen på Köpenhamnsvägen och nära till havet. Livet lekte och ganska snart var det en simtränare i Malmö som fick upp ögonen för mig.”

Marianne Stridh (Andersson)

”Jag är uppvuxen på Ellstorp. Min pappa hade spelat fotboll för Olympic och någon gång i sin ungdom gjort ett fantastiskt mål som det berättades om hemma vid matbordet. Pappa såg till att jag kom till simningen och för det är jag honom evigt tacksam. Lappgömme som sagt, D-vitaminer och långa dagar på Ribban minns jag med glädje. Vi blev ganska snabbt uppfångade i Birgers träningsgäng.”

Marianne Sjöström (Larsson)

”När vi väl hade kommit in i ruljangsen med simträning så ville jag bara träna och träna. Jag var verkligen ambitiös. Träningsnarkoman skulle man kallat det idag. Ville gärna simma lite mer efter passen men

Marianne Sjöström och Marianne Stridh sommaren 2016.

de andra var inte så glada när jag bad Birger om påspädning på träningsmetrarna. Inte alls populärt helt enkelt. Jag var först i och sist upp på alla träningspass.”

Marianne Stridh (Andersson)

”Nej, vi var verkligen trötta på Pluto. Vår åsikt var klar, var man klar så var man. Jag minns att vi till och med vid ett tillfälle fick en ande i glaset säga att Pluto skulle försvinna från jordens yta en dag. Det var när vi tränade i Båstad. Det var också bestämt ett klockslag för hennes himlafärd. Trots att vi frågade Birger hur mycket klockan var, under hela pas-

set, så fanns hon kvar när vi skulle upp ur vattnet två timmar senare. Vi tränade i Båstad och på Hemmeslövs Herrgårdspensionat under sommaren. Det fanns inga träningsmöjligheter i Malmö men Båstad bjöd på två stycken 50-meters bassänger. Dessutom hade Birger ju sitt sommarhus just i Hemmeslöv.”

Marianne Sjöström (Larsson)

”Birgers roll i våra liv har varit stor. Mycket av det som vi lärde oss under de här åren, under Birgers ledning har man burit med sig genom livet. Han väckte mitt intresse för skidåkning, han supportade oss med

Birger Buhre på bassängkanten i Malen/Båstad med i vattnet frv. Marianne Stridh, Evy Säterström, Marianne Sjöström, Ingrid Ahlström, Marie Nilsson och Lisbeth Sandgren.

skolan. Hjälpte till så att vi och andra kom på rätt gymnasieskola. Jag och Flax gick på Petri 20 meter från simhallen och Birger ställde upp på bassängkanten, direkt efter att vi slutat skolan. Vi behövde inte ha håltimmar innan träningen. Sanslös service, helt enkelt.”

Marianne Stridh (Andersson)

”Jag håller med. Han lärde oss livet, helt enkelt. Ja, inte allt förstås – en del av hans egenheter skrattade vi åt. Men vi uppskattade hans kunskaper. Han var

en rackare på Ernst Rolf sånger, var fantastiskt allmänbildad och ville oss verkligen väl.. Sen att han såg till att simresorna utomlands blev mer än bara idrott, ja det kan man verkligen uppskatta idag, nu 55 år senare. Kultur stod alltid på programmet när vi var ute och reste.”

Marianne Sjöström (Larsson)

”Jag läste in en fil kand med pedagogik och psykologi. Började jobba som lärarvikarie och startade ett eget utbildningsföretag 1985. Två barn.”

Marianne Stridh (Andersson)

"Jag utbildade mig till mellanstadie lärare. Har arbetat med det i många år med Augustenborgsskolan som arbetsplats. Under mina sista yrkesverksamma år arbetade jag som speciallärare i Oxie."

Marianne Sjöström (Larsson)

"Min summering av simmarlivet är mycket positiv. Jag minns det med stor värme och kan skylla mycket av mina intressen i livet idag på det vi fick uppleva som simmerskor. Varje dag gör jag saker som jag fick en kick av som simmare. Språk, kultur och annat. Härligt!"

Fakta

Marie Nilsson var yngst av alla i det tjejgång som Birger Buhre tränade. En av två i de här sammanhangen som är födda på 50-talet.

När man kokar ner dessa elva simmerskors medaljskörd på SM och vaskar fram guldmedaljer, så är det sammanlagt sju stycken. Fem guld i lagkamp och två individuella guld.

"Så kom idrotten till Malmö" hette förlagan till Skånsk idrottshistoria. Birger Buhre höll i tio årgångar av denna skrift som redaktör.

"Han lärde oss mycket om livet." säger Marianne Stridh om Birger Buhre. *"Ja, ja, inte allt förstås!!!"*

På Ronneby Brunn, strax innan SM-finalerna, kväll nummer två, en augustidag 1962, ställer sig Birger Buhre upp och håller en egen presskonferens. Hans oneliner denna afton blev: *"I kväll skall vi från Malmö bjuda på simning"*. En timme senare hade hans simmarflickor tagit två SM-guld.

"Träningsåren med Birger Buhre var en lång och kul toppning. Vi pressades inte mycket", sa Ulla Christina Lindsjö med en gymnastikdirektörsexamen i bagaget många år senare.

Fler historier och skrönor om Birger Buhre hittar du i årsboken 2006.

Fakta

Lagkapperna i de så kallade Specialsimsätten 4x100 m bröstsim, fjärilsim och ryggsim simrades bara under perioden 1961-1967 och på kort

banan. I nutidens SM-program i kort bassäng (25 meters-bana) finns 4x50 m, 4x100 m, och 4x200 m fritt, 4x50 m och 4x100 m medley.

Så här tyckte de andra

Resterande damer fanns det inte möjlighet att träffa öga mot öga. Det blev snack via telefon istället och så här berättar de andra.

Marie Nilsson (Magnusson)

Född 1951

Ekonom

Fjärilsim och ryggsim som specialitet

SM-medaljer individuellt i fjärilsim

Två SM-guld i lagkamp

Simmade om OS-plats som 13-åring

"Jag var ju allra yngst av alla i Birgers träningsgrupp. Min klasskamrat Kerstin Odgaard hade släpat med mig till Malmö Simsällskaps träning – som åttaåring och ett år senare satte Birger Buhre klorna i mig. Jag hade lätt att lära mig teknik och tyckte det var vansinnigt kul. Men jag fick inte åka med på så många resor utomlands i början eftersom då var det ju någon av de andra simmerskorna som fick ta hand om mig. Jag var ju så mycket yngre än de andra. Birger hade ju inte den kollen! Men efter ett år i träningsgruppen förbarmade sig Ingrid Ahlström över mig och lovade att ta hand om mig när vi åkte till Polen. Sen rullade det på. Visserligen hade det varit lite gnäll i början där hemma. Brorsan simmade i Ran och det blev en del snack att jag skulle simma i lokalkonkurrenten Malmö Simsällskap. Men utvecklingen kom snabbt för mig. När jag var 13 år fanns jag i svensktoppen och simmade om en OS-plats till Tokyo 1964. Missade med någon tiondel men hur bra hade det varit för lilla mig att åka till Tokyo som 13-åring? Resultatmässigt blev det medaljer på SM – i kort bassäng och fjärilsim. Två gånger och till detta lagkappsmedaljer.

Jag minns allt det där med stor glädje. Höll på fram till 1967, då plågade astman mig så mycket att jag fick sluta. Tog medicin men trots det fungerade det inte alls.

Tiden med vår "andrapappa" Birger var fantas-

tisk. Han var fantastisk på många sätt. Det var ju en unik människa. Vi skrattade både med honom och åt honom. Han var mycket varmhjärtad. Han ville alltid vårt bästa. Såg till att vi fick uppleva mycket. Ställde upp med träning närhelst vi kunde. Ja, jag minns verkligen honom och hans organiserande fru Kerstin som några extraordinära människor.

Efter det att jag hade avslutat min simmarkkarriär och tagit studenten började jag jobba tillsammans med Birger i Plask och lek-verksamhet. En verksam-

hetstyp som skulle förbereda barn för simskola och som Birger introducerade i Sverige i början av 70-talet. Det jobbade jag med i tre år för att sedan ta en anställning på statliga Televerket – som det hette den gången. Åtta år på Televerket och sedan dags för flytt till Bromölla. Började jobba i ett företag tillsammans med min man. Sen blev det barn och faktiskt mer simning eftersom jag engagerade mig i Bromöllas simklubb och fanns med som teknikinstruktör ett antal år. Simmar gör jag fortfarande. Varje dag nästan. Det släpper jag aldrig!”

Bild från gamla 25 meters bassängen på Simhallsbadet 1962. Övre raden från vänster: Kristina Nordvall, Lisbeth Sandgren, Marianne Sjöström, Ulla Christina Lindsjö, Birger Buhre. Nedre raden: Marie Nilsson, Marianne Stridh, Ulla Burnell, Agneta Samuelsson och Ann Kristine Nyström.

Ulla Christina Lindsjö (Axmon)

Född 1945

Bröstsimmerska

Gymnastikdirektör (numera pensionerad)

2 SM-guld, 2 SM-silver 3 SM-brons i lagkapp

Birger var som en folkbildare för oss

"När jag var tre år hoppade jag från bryggan på Limhamns Saltsjöbad och mamma satte mig omedelbart i simskola. När jag var sex år började jag simma i Limhamns Simsällskap. Min första tränare var Birthe Levin, en danska. När simhallen öppnade 1956 gick jag över till Malmö Simsällskap och gjorde SM-debut i Eskilstuna ute i ån 1958. Jag var som bäst

1959-60 men höll på till 1963. Ja, jag gjorde ett SM 1964 i livräddning, men som 18-åring var simkarriären över.

Fast det blev mycket simning ändå. Birger Buhre ordnande sommarjobb till mig som simlärare på Malens havsbad. Det höll jag på med under sju somrar. Träningen blev lidande under sommarperioden men jag simmade under vintersäsongen.

Jag minns med värme kontakten med Birger Buhre. Han såg till att vi fick göra mer än bara simma. Vi skulle uppleva. Vi skulle lära. Kultur, utflykter och annat som vi burit med oss resten av livet. Jag tror att alla vi simmartjejer tycker likadant. Birger var en folkbildare. När det gäller simningen så hade vi fått

SM i Göteborg 1962 – Svenska mästare på 4x100m bröstsim.

Från vänster: Lena Ström, Ulla Christina Lindsjö, Marianne Sjöström och Lisbeth Sandgren.

en bra grund av MS-tränaren Curt Runefford. Curt tog det tuffa jobbet med oss. Birger var mer finliraren med toppning och teknik. Jag har tänkt mycket på det i efterhand.

Efter gymnasiet på St Petri blev det GCI i Stockholm. Gymnastiklärare och första tjänsten blev som utbildare på Seminariet i Kalmar, där jag i min tur utbildade lärare. Sedan blev jag lärare på särskolan i Malmö. Bra arbetstider där som passade mig som småbarnsförälder. Sen blev det gymnastiklärarjobb på gymnasiet, S:t Petri och Pildammsskolan och när skolorna på Rosengård kom så började jag på Värner Rydénsskolan.

Jag flyttade till Vellinge och sedan till Ljunghusen. Därmed bytte jag även arbetsplats till Vångaskolan i Vellinge. Där var jag i 22 år innan det blev några avslutande år som lärare i Trelleborg. Har alltså jobbat mig söderut jobbmässigt hela livet. Flyttade från Skåne 2009 och hamnade i Habo, på gränsen mellan Småland och Västergötland. Idag tittar jag ut över Vättern varje dag och trivs med livet.”

Lisbeth Sandgren (Kronvall)

Tre-SM guld lagkapp 4x100 m bröstsim
SM-finaler individuellt bröstsim
Sjukgymnast (numera pensionerad)
Född 1947

Birger knäppte "glädjetider" på oss

”Jag är född i en riktigt idrottsintresserad familj. Fjärde flickan av fem. Mamma Signe var gymnastikdirektör och sjukgymnast och hade DM-tecken i prisskåpet. Pappa var också aktiv idrottare. Vi hade bott några år i Lysekil och när vi kom tillbaka till Malmö behövde jag något att göra och då blev det simning. Slussades in i simningen med hjälp av simtränare i Malmö Simsällskap som Tore Håkansson och framförallt Kurt Runefford. Tore kanske inte riktigt såg min talang men Kurt noterade den direkt och såg till att jag kom i rejäl träning. Han var omtänksam och brydde sig verkligen om oss. Det var ingen dunungeträning direkt utan vi fick jobba hårt, sedan hamnade jag hos Birger Buhre. Det gick gan-

ska snabbt för mig att komma ner i tider (jag måste haft talang). Birger var snällare i sin träning. För honom var det viktigt att vi tyckte att det var roligt hela tiden, hellre morot än piska var hans filosofi. Han ansåg att vi inte skulle träna för mycket. En del av hans motivationsarbete var att knäppa ’bra tider’ på oss i bassängen – glädjetider kallas det på simmarspråk.

Birger hade ju massor med idéer. Varje gång han åkte utomlands på simresor eller på reportageresor kom han hem med nya idéer. Isometrisk träning var en sådan sak. Vi stod nere i källaren på Simhallsbadet och jobbade med det. Tyckte ibland att det var fånigt men i backspegeln kan jag tycka att mycket av det han hittade på var klokt och långt framme.

Jag som är lite lugn i mig själv kunde ibland bli lite irriterad när Birger blev för stirrig och upphetsad. När han fimpade i biffarna på caféet på simhallen då var han inte att leka med.

Men han gav så mycket och han var så mån om oss. Skulle vi simma i Lund på DM fick flickorna minsann bo på Grand, andra fick åka tåg fram och tillbaka och äta korv på gatan. Vi satt och njöt vid vita dukar. ’Flickorna ska ha det bra så simmar dom bättre’, tyckte Birger.

Jag tog studenten 1966 – då slutade jag med simträningen. Ganska snart märkte jag att vikten stack iväg om jag inte tränade. Just det där att träna och få hålla sig i form är något som jag har tagit med mig från simningen. Har lyckats hålla mig i form i alla år.

Började plugga till sjukgymnast. Gick i mamma Signes fotspår. Var klar med det 1969. Sedan var det in i någon form av ekorrhjul. Jobbade på lasarettet i Lund, fick barn i mitten och slutet av 70-talet. Jobbade på vårdcentraler. Sedan gjorde jag ett lappkast och flyttade till Seychellerna.

1990-92 arbetade jag som biståndsarbetare på Seychellerna. Simmade och snorklade efter jobbet. En klart dräglig tillvaro. Kom tillbaka till Sverige och tog mig ut i världen en gång till mellan 1999-2001. Då med arbete på Kanarieöarna. Sjukgymnastik för

SAF-företagen. Tillbaka till Sverige 2001, arbetade på Previa i Landskrona och Helsingborg för att sedan ta en sista runda inom företagshälsovården innan pensionen.

Där är jag nu sedan några år. Saknar inte jobbet även om jag älskar att ha saker på gång. Men jag saknar kunderna och patienterna. Jag tillfredsställer dessa lustar med att fortfarande vara ledare på Friskis och Svettis.

Simningen gav mig mycket. Förmågan att träna. Någon kallade mig en gång självplågare. Jag minns också med värme alla resor vi fick uppleva inom landet och utomlands. Jag har också stor glädje av att jag har lyckas hålla formen under alla år.”

Marianne Sjöström skall snacka i SVT med Birger Buhre och Bengt Bedrup – efter segern på 200 m bröstsim vid SM i Ronneby 1962.

Eva Nordin (Nordh)

Född 1944

SM-silver i lagkamp 4x100m ryggsim

Ungdomslandslagssimmerska

Tränarna brann för sin idrott

”Jag började simma som 12-åring och då i Limhamns Simsällskap. Kompisen Ulla Christina Lindsjö lockade över mig till Malmö Simsällskap och där hamnade jag i träning för Curt Rune fjord och sedan Birger Buhre. Två herrar som verkligen brann för sin idrott.

Min pappa kom från Norrland och hade bakgrund som skidåkare och orienterare och supportade mig mycket med simningen. Han blev kompis med Birger Buhre och det var många kvällar han, Birger alltså, dök upp här på väg hem till Tessins väg – vi bodde på Regementsgatan och diskuterade simning med pappa. Gärna tillsammans med en whiskey. Jag bodde som sagt på Regementsgatan först och sedan på Rönneholmsvägen – men avståndet för Birger var ju ungefär lika på den adressen! Jag gick på Kommunala Flickskolan, det som sedan kom att kallas Fågelbacksskolan eller Tandborsten i folkmun.

Jag utbildade mig till Biomedicinsk analytiker och har jobbat omväxlande i Malmö och Lund.

Jag har ett antal riktigt bestående minnen från simtiden. Bland annat en filminspelning i Ängelholm. En PR-film om simning som sedan visades i skolorna runt om i landet. Jag minns SM-resorna och spänningen runt detta och så minns jag speciellt när jag fick simma i det svenska ungdomslandslaget. Vi var på landskamp i Lillehammer och mötte Norge.

Efter simperioden har det inte blivit så mycket idrott. Golf har stått på programmet men sedan ett tag så har denna idrott ersatts med bridge. Lite lugnare och mer tillbakalutat. Utövar detta mestadels i min bostadsort Lomma.”

Curt Rune fjord

– En viktig person i sammanhanget!

Curt Rune fjord var tränaren som de allra flesta av ”Birgers simmarflickor” fick en grundutbildning hos. En viktig person för utvecklingen är alla ense

Curt Rune fjord och Marianne Sjöström vid DM i Ängelholm 1960. Pluto hade precis blivit Skånsk mästarinna på 400m fritt och fick ett omnämnande i Sydsvenskan och kallades "Ett löfte". 14 år ung.

om. Curt slutade med simningen i början av -60-talet för att studera vidare och kom under senare delen av sitt yrkesliv till Vellinge Kommun som drätselchef. Fortfarande vid hög ålder (född 1928) håller han igång och leder grupper på Formtoppen, gymmet nere på Näset. Kolla gärna intervjuer med honom på Sydsvenskans hemsida.

Birger skröna nr 128 eller?

Birger var dyr i drift med en del saker. Tidtagarur var i början på 60-talet dyra rackare. Minerva var det bästa märket. Ofta när Birger skulle dela ut så kallade bensparksplattor eller snarare kasta i dem till sina adepter så följde klockorna med i kasten.

Det var mer än en gång som simmerskorna fick dyka ned på 4 meters djup och plocka upp Birgers klockor som sedan fick lämnas in på torken. Dåtidens saltvatten i Simhallsbadet var ju dessutom aggressivt mot allt material i simhallen.

Birger skröna nr 166

Eftersnacket till träningen skedde ofta i Simhallsbadets kafé. Dit tog sig Birger så ofta han kunde. Dåtidens fik var ju stora rökrutor. En kopp kaffe och en cigg. Oftast fanns det askfat på borden och om det inte fanns det så askade Birger på golvet. Skulle cafébossen Wadenhorn, som kallade sig Källarmästare, passera bordet hamnade askan gärna i kaffekoppen istället. Birger ville ju sköta sig. Kaffe smakade ju inte sämre för det.

Agneta Samulesson

Ingen simmedalj på riksnivå men väl individuell svensk mästarinna i squash 1981.

7 SM-guld i lag i squash

Född 1950

Banktjänsteman

Ingen simmedalj men

svensk mästarinna i squash

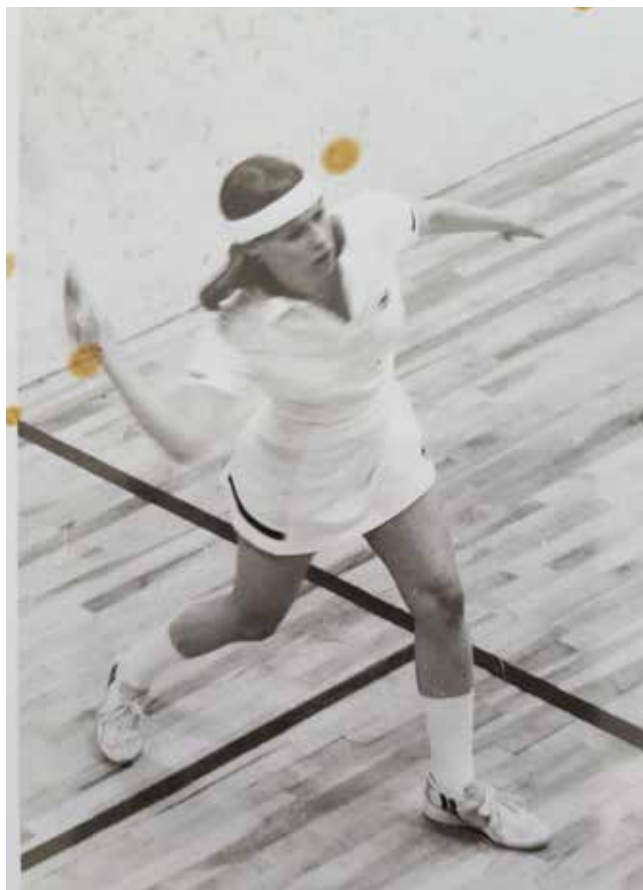
"Jag fick en rivstart in i simningen. Jag började dock senare än många andra. Var tio år när jag satte gång. Kom via Kurt Rune fjords grupp snabbt till Birger Buhres träningsgång. Var med hela tiden fram tills Birger la stoppuren på hyllan. Då anslöt jag mig till Lars Erik Paulssons träningsgrupp. Simmade i den tills 1969 då jag slutade. Var med i Landskrona 1969 när Malmö Simsällskap blev första klubb utanför Stockholms som blev bästa SM-klubb.

Under några år blev det inte mycket idrott alls. 1969-72 var jag inaktiv men då var det en kompis som drog med mig till Öresundshallen och Squash-spel. Jag fastnade direkt och mellan 1972-76 blev det massor med squash. 1976 kvalade jag in i landslaget första gången. Spelade i Malmö, omväxlande i Öresundshallen och Triangeln. Totalt blev det sju SM-guld i lag och som kronan på verket SM-guld in-

dividuell 1981. Då var jag 31 år gammal. Efter det blev det ytterligare två år på squashplanerna.

Har ju utövat två individuella idrotter. Simningen som ung och squash som något äldre och mer mogen. Bägge idrotterna med sin charm. Jag lärde mig att träna i simningen, det hade jag nytta av det sedan under hela squash-karriären.

Fick resa mycket under senare år. Deltog i tre VM även om det inte var så framgångsrikt. Svensk squash höll varken då eller idag den kvalitet som andra racketsporter gjorde eller gör. Men kul upplevelser och oceaner av erfarenheter har man fått sig till livs. Idrotten lärde mig fokusering och uthållighet, något som jag har haft nytta av i yrkeslivet. Ett yrkesliv

Agneta Samuelsson vann inga simmedaljer men blev framgångsrik squashspelare och vann SM-guld i den idrotten.

som har hållit mig inom Handelsbanken under alla år. Drygt 40 år med arbete på bankkontor och som controller. Ett bra och omväxlande arbetsliv som jag minns med glädje nu när jag har haft två år som pensionär.”

Evvy Säterström

Född 1947

Två SM-guld i lagkapp

Lärare på mellan- och högstadiet

Boende i Ystad sedan många år

Birgers rökning blev en barriär

”Jag kom som 10-åring till Malmö från Uddevalla. Lärde mig simma också i den vevan och kom året efter, det vill säga 1958, till Malmö Simsällskap som 11-åring. Curt Runefford blev min tränare. En man som jag minns att jag verkligen såg upp till. Han fick oss att träna riktigt rejält. Lyckades ständigt motivera oss att plocka ut det mesta och överträffa oss själva. Jag gillade den tiden. Var då och är fortfarande en riktig tävlingsmänniska.

Sedan slutade Curt och jag kom över till Birger Buhre och hans träning. Inte samma sak tyckte jag. Har funderat på varför, så här i efterhand. Men det var nog så att jag inte såg upp till honom på samma sätt som till Curt. Jag tyckte inte om hans rökning, det blev litet av ett hinder för mig.

Men vi fick vara med om en hel del roligt och spännande. Bra träningsläger minns jag i Ronneby, Hemmeslöv och Båstad.

Jag slutade tidigt. Redan när jag gick i första ring så lade jag baddräkten på hyllan. Tog studenten 1968 – den sista ’riktiga studenten’ och sedan blev det Lärarhögskolan och studier till mellanstadie lärare. Senare vidare studier till speciallärare och därefter adderade jag ytterligare ämnen så jag kunde undervisa på högstadiet.

Idrotten har gett mig en bra grundkondition. Jag har varit lite av periodare när det gäller träning. Simmar i Nystrandsbadet under sommaren och ibland får jag ett ryck att gå på gym. Men jag är som människan är, lite lat av naturen.”

Ingrid Ahlström

Född 1947

Tre SM-guld i lagkapp – ryggssimmerska.

Sjuksköterska

Boende i Malmö hela livet

Rom-OS gjorde mig till simmerska

"Dagen efter OS i Rom 1960 sa min mamma: 'I morgon skall du simma Ingrid'. Så blev det. Vi gick ned till Malmö Simsällskaps träning och jag skrevs in. Fick vara med på klubbträningen som det hette, onsdag/söndag. Ganska snart fick Birger Buhre upp ögonen för mig och så plockades jag upp i hans grupp. Det hjälpte kanske lite att min pappa, som jobbade på bank, och Birger hade varit kompisar i skolan. Men snabbt gick det och 1963 blev jag svensk mästarinna i lag för första gången. Jag hade börjat simkarriären ganska sent. Tretton år var ju gammalt för att starta med simning – åtminstone på den tiden.

Det var kul att träna för Birger. Han var ju en udda person. Annorlunda helt enkelt men snäll. Kanske alltför snäll. Hade han varit tuffare hade jag nog jobbat mer i bassängen. Det har jag tänkt på i efterhand. Jag var lite lat och kom nog aldrig ifatt min talang.

Sedan fanns det ju konkurrens i gruppen och det märktes. Ett gäng tonårstjejer som skulle platsa in i lag och tampsas. Det var tufft ibland.

Jag simmade tills jag var 17 år. Då blev det Hvilans folkhögskola, Yrkesskolan och sedan Sjuksköterskeskolan i Kristianstad. Sjuksköterska hade jag bestämt mig för att bli redan som sjuåring. Det har jag jobbat som fram till jag fyllde 69 år. Nu har jag slutat sedan ett tag. Slutade simma gjorde jag för att jag träffade en kille som jag tyckte man skulle lägga tid på. Därav det tidiga stoppet vid 17 års ålder. Sedan jag slutade har jag inte varit i en simhall. Konstigt faktiskt. Jag har inte heller tränat sedan dess. Vilat mig i form skulle man kunna säga.

Minns simmartiden med stor glädje. Den uppfostrade oss verkligen. Under de tuffa åren mellan 13 och 17 tränade vi. Det var bra. Då hittade vi inte på annat. Sedan har simningen gett mig vänner för livet. Vi är ju ett gäng som fortfarande träffas och trivs

med varandra. Det som jag kanske ångrar lite, var att jag inte tog simningen mer på allvar. Jag hade mer talang än jag fick utlopp för."

Ulla Thorn-Johnsson (Olsson)

Född 1944

Två SM-silver och tre SM-brons i lagkapp

Medlem i landslaget på EM 1962

2 landskamper

Gymnastikdirektör

Simningen gav mig ett yrke

"Jag bodde på Fersens väg som barn. Mittemot Petriskolan. När simhallen byggdes 1956 blev det naturligt att söka sig dit. Min mamma hade tidigare kört mig och mina kompisar till Lund och låtit oss bada där. Simma kunde jag så det var bara att sätta igång i Malmö Simsällskap. Jag var 12 år när jag började simma. Jag minns inte riktigt vem som tog hand om mig i början men en sommar så deltog jag i en simtävling i Falsterbokanal och då fick man upp ögonen för mig på riktigt. Då blev det både träningsläger i Forsakar och därefter regelbunden träning. Min tränare då var Kalman von Henzelmann och efter det så kom Curt Runefford och tränade oss. Det var bra och tufft. Mina föräldrar var intresserade av simningen men mer åt det måttliga hållet. Hur det sedan gick till när jag började träna för Birger Buhre minns jag inte riktigt. Men jag minns att jag tränade på morgonen på Simhallsbadet och Birger ringde min rektor för att få mig ledig från morgonbönen i Johannesskolan. Den bönestunden startade exakt 08.01 och den fick jag slippa efter Birgers telefonsamtal. Detta och mycket annat engagerade Birger och hans hustru Kerstin sig i. Omtänksamma människor som verkligen ville vårt bästa och som följde mig långt upp i åren.

När jag var 18 år kvalade jag in till EM-laget i Leipzig 1962. Simmade i det svenska lagkappslaget på 4x100m fritt men bara i försöken. I finalen fick jag inte vara med. Förutom EM 1962 så fanns jag med i två upplagor av 6-nationerssimningarna. I Rotterdam och Göteborg (Reds anm. Sex-Nationers var en

Birger i Malmö Simsällskaps klubbрум och planerar nästa veckas träning. Till vänster Marianne Sjöström till höger Marie Nilsson.

TV-sänd simtävling som hade sin premiär i Malmö 1961).

Jag hade börjat skolan som sexåring och det betydde att jag tog studenten som 18-åring och sökte in till GCI som det hette då (numera GIH) och kom in på skolan. Det fick jag reda på under EM i telegramform. Bengt Bedrup som var TV-komentator tillsammans med Birger uppmärksammade det. Det var så mina föräldrar kunde höra det, hemma framför TV:n.

I Stockholm och på GCI fortsatte jag träna under ett år. Stockholmstränaren Bosse Alm hjälpte mig med träningen ute på Bosön. Han hämtade mig på skolan och sedan åkte vi ut på Lidingö och tränade.

Men efter det blev det inte mycket till simning. Efter examen på GCI 1964 började jag som gymnastiklärare. Arbetade först på min gamla skola Johanneskolan och sedan blev det Fågelbacksskolan, Petri och Latinskolan. Efter barnledighet började jag arbeta nere i Höllviken. Detta gjorde jag fram till 1994. Jag bor ju sedan många år där nere.

Jag slutade arbeta i skolan som 50-åring då familjen flyttade utomlands. Först bodde vi i England under några år och därefter i Tyskland. Jag följde min mans arbete helt enkelt.

Jag har hållit igång både träning och idrottsengagemang med golf. Är fortfarande starkt engagerad i Ljunghusens GK.

Jag minns simningen som någon stort och varmt. Birger och hans fru Kerstin minns jag med en speciell värme. Simningen gav mig mitt yrke. Jag kom in på GCI mycket pga. extrapoäng för idrotten – så simningen har gett mig mycket av mitt liv.”

Ann Kristine Nyström

Född 1949

Ursprungsklubb Kristianstad SLS

Sm-guld och SM-brons i lagkamp

Svensk Ungdomsmästarinna

Jobbat i reklambranschen som projektledare med flera uppgifter

Bor i Mjällby

Dagens elitidrott tror jag inte på

”Det var min Malmö-kompis Kerstin Odgaard som lockade med mig till simningen i Malmö. Jag kom ju från Kristianstad SLS och den första tränaren, militären KG Nilsson hade fått mig till svensk ungdomsmästarinna och sedan var det dags att ta steget över till Malmö för att platsa in i deras duktiga SM-lag. Men från första början hade jag lärt mig simma ute i havet vid Yngsjö. Sju grader i vattnet och simskola, det var fostrande. Mina föräldrar hade sommarhus där ute.

Pappa var byggmästare och när han fick jobbet att bygga simhallen i Kristianstad 1956, blev det mycket bad där för mig. Ganska snart hamnade jag i den nya

Birger Buhre.

simklubben KSLs. Men som sagt, som 15-åring bar det av till Malmö. Det innebar att jag inte fick träna kvar i Kristianstad. Jag blev portad, helt enkelt. Det betydde att jag bara kunde simma på helgerna, i Malmö. Tog tåget direkt efter skolan på lördagmorgonen, 11.40, för att träna i Malmö lördag och söndag. Inte mycket träningstid för att kunna utvecklas! Minns att jag var jättesugen på träning varje vecka när jag kom till Malmö. Hade jag haft mer träningstid hade jag nog kunnat bli bra. Minns en gång när jag följde med Birger upp till Kvällsposten. Det var på den tiden som han fortfarande hade ett arbetsrum där. Han fimpade i papperskorgen, skrev en krönika och jag satt och läste läxor och plötsligt började det brin-

na i papperskorgen. Då blev det liv i bygget. Minns också fina och roliga resor. Har mycket positivt med mig av simningen. Fast idag är jag klart kritisk hur elitidrotten har utvecklats – vilka träningsmängder man måste lägga ned för att lyckas. Har de verkligen roligt nuförtiden, kan man undra?

Efter studenten skulle jag ut i vida världen – tänkte jag. Det blev tåget till Helsingborg och dagen efter fick jag ett jobb i reklambranschen. Jag hade börjat skolan som sexåring och tog studenten som artonåring. Sedan har jag jobbat i den branschen varje dag med olika arbetsuppgifter: projektledare, produktionschef med mera. Har varit med om att få hem Guldägg och haft ett riktigt bra yrkesliv.

Pensionerade mig som 63-åring och flyttade till vårt hus i Blekinge för att testa livet här. Har blivit kvar och trivs, ja, njuter varje dag.”

Det fanns fler

Sen fanns det ytterligare en handfull simmerskor som fanns med under de här pionjäråren i Simhallsbadet i Malmö - samtliga SM-medaljörer i lagkapp:

Namn som Marianne Ekdahl, Eva Palm, Lena Ström, Anita Warnholtz och Kristina Nordvall - men om dessa och andra kanske vi kommer tillbaka till 2019 när Malmö Simsällskap firar 150 år – Malmöns äldsta idrottsförening.

Till slut

Birger Buhre var en mångfacetterad människa. En annorlunda spelare i vår herres hage. Det finns säkert anledning att komma tillbaka och skriva om detta en annan gång och behandla något annat ur hans intressanta liv.

Här har vi nu tittat på honom genom hans simmerskors ögon. Vi kan summera deras intryck som positiva. Ja, många anser att minnet är, mycket positivt. Man har fått en ungdomsperiod med starka minnen och med framgångar inom idrotten. Lärdom och livskunskap tillika, ja då blir essensen av minnet gott!

Fakta

SM-medaljerna i lagkapp 1961-1967 för Malmö Simsällskap

Guldmedaljer

1962 4x100m bröstsim: Marianne Sjöström, Lena Ström, Lisbeth Sandgren, Ulla Christina Lindsjö

1963 4x100m bröstsim: Marianne Sjöström, Evy Sätherström, Lisbeth Sandgren, Ulla Christina Lindsjö

1963 4x100m bröstsim: Marianne Sjöström, Evy Sätherström, Lisbeth Sandgren, Kristina Nordvall

1964 4x100m ryggsim: Marianne Stridh, Marianne Ekdahl, Marie Nilsson, Ingrid Ahlström

1965 4x100m ryggsim: Marianne Stridh, Ann-Christin Nyström, Marie Nilsson, Ingrid Ahlström

Silvermedaljerna

1961, 4x100m ryggsim: Marianne Stridh, Ulla Thorn-Johnsson, Ulla-Carin Lindsjö, Eva Nordin

1963, 4x100m ryggsim: Marianne Stridh, Ulla Thorn-Johnsson, Ulla-Carin Lindsjö, Ingrid Ahlström

Bronsmedaljerna

1961, 4x100m bröstsim: Ulla Thorn-Johnsson, Anita Warnholtz, Ulla Christina Lindsjö, Eva Palm

1961 4x100m fjärilsim: Marianne Sjöström, Ulla-Carin Lindsjö, Anita Warnholtz, Ulla Thorn-Johnsson

1962 4x100m fjärilsim: Marianne Sjöström, Ulla-Carin Lindsjö, Lena Ström, Ulla Thorn-Johnsson

1965 4x100m fjärilsim: Marie Nilsson, Marianne Sjöström, Ingrid Ahlström, Ann Christine Nyström

1967 4x100m fjärilsim: Marie Nilsson, Gunilla Jonsson, A-K Nyström, Kerstin Odgaard